Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-570/25
09.12.2025. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Радомана Спарића, председника већа, Јелене Вилотијевић и Милене Петровић, чланова већа, са записничарем Весном Митревском, у кривичном поступку против окривљеног АА из ..., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу и браниоца окривљеног, адвоката Ивана Станојевића из Крушевца, изјављеним против пресуде Вишег суда у Крушевцу К-48/24 од 03.9.2025. године, у седници већа одржаној, сходно одредбама члана 447. Законика о кривичном поступку, дана 09.12.2025. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Станојевића и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Вишег суда у Крушевцу К-48/24 од 03.9.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К-48/24 од 03.9.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у које му се урачунава време проведено у притвору од 08.07.2022. године па до 19.09.2022. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати првостепеном суду на име паушала износ од 10.000,00 динара и остале трошкове кривичног поступка у износу од 570,46 динара, као и да плати трошкове кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Крушевцу, солидарно са окривљеним ББ у износу од 56.450,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против првостепене пресуде жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу, због битне повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, преиначи пресуду Вишег суда у Крушевцу К-48/24 од 03.9.2025. године и окривљеног АА осуди на казну затвора у дужем трајању, и

- бранилац окривљеног, адвокат Иван Станојевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи пресуду Вишег суда у Крушевцу К-48/24 од 03.9.2025. године и окривљеног АА ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и да одреди да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, уз захтев да бранилац и окривљени буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу је у поднеску Ктж-594/25 од 07.11.2025. године, који је достављен браниоцу окривљеног, предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, усвоји, као основану, жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу и преиначи првостепену пресуду, тако што ће окривљеном АА, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, изрећи казну затвора у дужем трајању, а одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног, адвоката Ивана Станојевића.

Апелациони суд је одржао седницу већа, у смислу члана 447. став 1, 2 и 5. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Ивана Станојевића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је сходно одредби члану 451. став 1. ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени навода и предлога у изјављеним жалбама и писаном предлогу јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва, као и објашњења изнетих на седници већа, нашао:

Жалбе су неосноване.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, бранилац окривљеног АА истиче да се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати. Наводи се да је као незаконит доказ коришћен записник о саслушању осумњиченог ББ од 01.03.2022. године, састављен у Основном јавном тужилаштву у Крушевцу, и то у ситуацији када је осумњичени ББ имао статус ухапшеног лица. У складу са одредбом члана 293. ЗКП, јавни тужилац је био дужан да, приликом саслушања осумњиченог, поучи истог о правима која му припадају из члана 69. став 1. ЗКП, па како то упозорење није дато, записник о саслушању, по ставу жалбе браниоца, не може бити коришћен као доказ у кривичном поступку.

Изнети наводи из жалбе браниоца окривљеног АА, по оцени Апелационог суда, не могу се прихватити као основани. Наиме, тачно је да у записнику о саслушању осумњиченог ББ од 01.03.2022. године, јавни тужилац није осумњиченог поучио о правима из члана 69. став 1. ЗКП, која права се односе на права ухапшеног, али се из списа предмета несумњиво утврђује да је у Полицијској управи у Крушевцу, након лишења слободе ухапшени ББ поучен о његовим правима из члана 69. став 1. ЗКП, и то, како усмено, тако и у писаној форми у обрасцу „Права доведеног лица“ од 01.3.2022. године,

чији пријем је он потврдио својим потписом на самој поуци, што значи да је већ био упознат са тим правима пре него што је истог дана саслушан пред јавним тужиоцем Основног јавног тужилаштва у Крушевцу.

Наиме, одредбом члана 85. став 5. ЗКП, одређени су случајеви када се на исказу окривљеног не може заснивати судска одлука и прописано да ова забрана постоји ако је исказ окривљеног прибављен противно условима из става 2. до 4. тог члана, наиме ако окривљеном који се први пут саслушава нису саопштена или му није омогућено да користи права из члана 68. став 1. ЗКП (став 2.) или ако изјава окривљеног о томе да ли ће узети браниоца по свом избору и након што је у случају обавезне одбране упозорен да ће му у противном бити постављен бранилац по службеној дужности и о присуству браниоца његовом саслушању није унета у записник (став 3.) или ако је окривљени саслушан у одсуству браниоца, осим ако се, када одбрана по закону није обавезна, изричито одрекао тог права, ако уредно позвани бранилац није присутан иако је обавештен о саслушању, а не постоји могућност да окривљени узме другог браниоца или ако за прво саслушање окривљени није обезбедио присуство браниоца ни у року од 24 часа од часа када је поучен о овом праву (став 4.), као и ако је исказ окривљеног добијен противно члану 9. ЗКП, који прописује забрану и кажњавање сваке примене мучења, нечовечног и понижавајућег поступања, силе, претње, принуде, обмане, медицинских захвата и других средстава којима се утиче на слободу воље или изнуђује признање или какава друга изјава или радња од окривљеног или другог учесника у поступку.

По налажењу Апелационог суда из записника о саслушању осумњиченог ББ пред јавном тужиоцем у Основном јавном тужилаштву у Крушевцу, дана 01.3.2022. године, утврђено је да је саслушање осумњиченог обављено у свему у складу са одредбама ЗКП, након што је претходно упозорен и поучен о правима која има у кривичном поступку, у смислу одредаба чланова 69. став 1., 68. став 1. и 74. ЗКП и обавештења осумњиченог о кривичном делу које му је стављено на терет (из члана 246а став 1. КЗ), а да је саслушање осумњиченог обављено без присуства браниоца које у овом случају није обавезно по закону, пошто се осумњичени изричито изјаснио да неће ангажовати браниоца и да ће се бранити сам. Дакле, процесне гаранције у смислу одредаба члана 85. став 2, 3. и 4. ЗКП у конкретном случају су биле испуњене, што је и осумњичени ББ потврдио потписивањем записника о саслушању без примедби.

У жалби браниоца окривљеног АА такође се наводи да је поменути записник о саслушању осумњиченог ББ незаконит доказ, јер окривљеном није, сходно одредби члана 68. став 1. тачка 6. ЗКП, омогућено да прочита кривичну пријаву. Наиме, у тренутку његовог саслушања, против окривљеног кривична пријава није била поднета, већ му је предочена само службена белешка Полицијске управе Крушевац од 01.03.2022. године. С тим у вези, бранилац истиче да ББ није могао имати статус окривљеног лица без поднете кривичне пријаве, те да га јавни тужилац није могао саслушавати на околности извршења кривичног дела.

Изнете наводе из жалбе браниоца окривљеног АА Апелациони суд оцењује као неосноване. Наиме, према одредби члана 68. став 1. тачка 1. ЗКП, окривљени има право да у најкраћем року, а увек пре првог саслушања подробно и на језику који разуме буде обавештен о делу које му се ставља на терет, и о природи и разлозима оптужбе, а

одредба става 1. тачке 6) истог члана, прописује, између осталог, да окривљени има право да непосредно пре првог саслушања прочита кривичну пријаву.

У конкретном случају, у записнику о саслушању осумњиченог пред јавном тужиоцем у Основном јавном тужилаштву у Крушевцу, Кт.бр. 246/22 од 01.3.2022.године, констатовано је да је осумњичени у смислу члана 68. став 1. ЗКП, поучен о својим правима у предистражном поступку и наведено о којим правима је поучен и да му је саопштено да се у том поступку сумњичи да је учинио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, да су му предочени наводи службене белешке ПУ Крушевац од 01.3.2022. године, те да је по предочавању осумњичени изјавио да ће своју одбрану дати без присуства браниоца и да признаје извршење кривичног дела које му се ставља на терет, након чега је изнео околности под којима је купио опојну дрогу кокаин од окривљеног АА. Такође, у записнику је констатовано да је осумњичени након упозорења да има право да прочита записник, исти без примедбе потписао.

Из наведеног произилази да је окривљени ББ, пре првог саслушања пред јавним тужиоцем, у оквиру поуке о правима из члана 68. став 1. ЗКП, обавештен о делу и радњама дела које му се стављају на терет, те да се након тога изјаснио о чињеницама и доказима који га терете. Полазећи од тога, по оцени Апелационог суда, наводи жалбе браниоца окривљеног АА да окривљеном ББ није омогућено да прочита кривичну пријаву не доводе у питање законитост прибављања овог доказа са становишта права окривљеног да буде обавештен о оптужби против њега, те не могу водити закључку да је реч о незаконитом доказу који се не може користити у кривичном поступку и на коме се пресуда не може заснивати.

По налажењу Апелационог суда, неосновано се у жалби браниоца окривљеног АА истиче да је записник о саслушању осумњиченог ББ пред јавном тужиоцем у Основном јавном тужилаштву у Крушевцу незаконит доказ, јер је приликом изношења одбране пред јавним тужиоцем био присутан полицијски службеник, што није констатовано у записнику о саслушању. Наиме, ниједна одредба ЗКП, која је примењивана у време саслушања тада осумњиченог ББ, не прописује која лица могу присуствовати тој доказној радњи, нити постоји законска одредба која забрањује присуство полицијских службеника.

При томе у конкретном случају, првостепени суд није утврђивао да ли је полицијски службеник ПУ Крушевац присуствовао саслушању тада осумњиченог ББ пред јавним тужиоцем, али и да су полицијски службеници били присутни саслушању окривљеног ББ, како тврди бранилац окривљеног АА, њихово присуство било би од значаја само уколико има доказа да је тиме и уопште њиховим поступањем утицано на слободу воље окривљеног ради давања исказа одређене садржине. Међутим, доказа о таквом поступању полицијских службеника у конкретном случају нема, а каснија изјава и измењена одбрана окривљеног ББ на главном претресу, да је на записнику причао инспектор, а не он, и да му је на крају речено да мора да потпише записник, што је он и урадио, те да је то разлог давања исказа пред јавним тужиоцем у којем терети окривљеног АА, није прихваћена од стране првостепеног суда, након што је била оцењена у вези са осталим изведеним доказима.

Апелациони суд налази да се неосновано жалбом браниоца окривљеног АА првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана

438. став 2. тачка 2. ЗКП, наводно учињених тиме што је изрека пресуде противречна разлозима пресуде, што пресуда нема разлоге о чињеницама који су предмет доказивања и што су дати разлози потпуно нејасни и у знатној мери противречни. Наиме, иако се у жалби истиче да се пресуда побија због наведених битних повреда одредаба кривичног поступка, жалбени наводи се у суштини своде на оспоравање чињеничних закључака првостепеног суда, а са тим у вези и погрешне примене кривичног закона, са образложењем да је првостепени суд погрешно утврдио да је окривљени АА извршио предметно кривично дело.

По налажењу Апелационог суда неосновано се жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, у вези чега се наводи да пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама кад је у питању део образложења који се односи на одлуку о казни, а да су дати разлози противречни доказима из списа предмета и истовремено нејасни. Наиме, по оцени овог суда, из образложења првостепене пресуде јасно произлази да је суд образложио одлуку о казни, ценећи законом прописане околности из члана 54. КЗ.

Апелациони суд такође налази да се неосновано у жалби браниоца окривљеног АА наводи да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП, јер није правилно применио одредбе чланова 405. и 406. ЗКП тиме што је на главном претресу извршио увид у записник о саслушању осумњиченог ББ, сачињен у Основном јавном тужилаштву у Крушевцу под Кт. бр. 246/22 од 01. 3. 2022. године, а да притом није навео разлоге због којих је извршио увид у тај доказ. Наиме, по налажењу Апелационог суда првостепени суд је правилно у конкретном случају, након што је кривични поступак у односу на ББ као саокривљеног у овом предмету правноснажно окончан првобитно донесеном пресудом Вишег суда у Крушевцу К.бр.29/22 од 18.7.2024. године, којом је он оглашен кривим за кривично дело из члана 246а став 1. КЗ, а иста пресуда у односу на окривљеног АА укинута, у поновљеном првостепеном поступку против окривљеног АА, само упознао са садржином исказа саокривљеног ББ, тако што је извршио увид у записник о његовом саслушању као осумњиченог пред Основним јавним тужиоцем у Крушевцу Кт. бр. 246/22 од 01. 3. 2022. године, што је у складу са одредбом члана 406. став 1. тачка 5. ЗКП.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у жалби браниоца окривљеног АА наводи се да из исказа окривљеног ББ, датог на записнику о саслушању осумњиченог пред јавним тужиоцем Основног јавног тужилаштва у Крушевцу од 01.3.2022. године, не произилази постојање међусобног договора са окривљеним АА у вези купопродаје опојне дроге. Даље се истиче да у конкретном случају није дошло до предаје новца за дрогу, те да је, сходно томе, погрешан закључак првостепеног суда да је реч о довршеном кривичном делу.

Апелациони суд предње наводе браниоца оцењује неоснованим, имајући у виду да је окривљени ББ, у погледу договора око куповине и плаћања опојне дроге од окривљеног АА, поред осталог изјавио да је АА, „прихватио да ме сачека са плаћањем“, као и да се радило о новчаном износу од 250 евра.

По налажењу Апелационог суда, радња извршења продаје опојне дроге остварена је већ самим постизањем договора између купца и продавца опојне дроге, у

овом случају окривљених ББ и АА. Ово из разлога што за постојање предметног кривичног дела није неопходно да је дрога предата купцу нити да је новац предат продавцу, при чему је у конкретном случају купцу извршена предаја опојне дроге, уз договор да исплата новца продавцу уследи накнадно.

У жалби браниоца се даље полемише са чињеничним утврђењима првостепеног суда и указује на погрешну оцену одбране окривљеног АА и ББ, исказа испитаних сведока, као и других изведених доказа и износи сопствена оцена доказа и доносе закључци, која се разликују од ставова првостепеног суда. Међутим, такве наводе овај суд у оцењује као неосноване, будући да у целости прихвата утврђења првостепеног суда, која жалбени наводи браниоца окривљеног не доводе у сумњу.

Наиме, по налажењу Апелационог суда чињеница, да је окривљени АА извршио кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, произилази из доказа изведених на главном претресу и оцењених у смислу члана 419. став 2. у вези члана 428. став 8. ЗКП.

Пре свега, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно оценио одбрану окривљеног АА, који је негирао извршење кривичног дела, као неосновану и усмерену ка избегавању кривице, а разлоге због којих је таква одбрана оцењена неприхватљивом у потпуности прихвата и овај суд.

Чињеницу да је окривљени АА, у време, на начин и на месту описаним у првостепеној пресуди, неовлашћено продао опојну дрогу кокаин окривљеном ББ, првостепени суд је утврдио правилном оценом одбране окривљеног ББ, налаза и мишљења Завода за судску медицину у Нишу од 22.3.2022.године о вештачењу биолошких трагова, као и правилном оценом одбране окривљеног АА, исказа испитаних сведока и осталих писаних доказа прочитаних на главном претресу пред првостепеним судом.

Наиме, окривљени ББ је у свом исказу датом на записнику о саслушању осумњиченог од 01.3.2022. године, састављеним у Основном јавном тужилаштву у Крушевцу, недвосмислено објаснио под којим околностима је дошао кући код окривљеног АА у … и од истог купио опојну дрогу кокаин описујући у вези тога поједине детаље догађаја и радње које је критичном приликом предузео у вези куповине опојне дроге, што и по оцени овог суда несумњиво упућује на закључак да је тада говорио истину, те је немогуће да га је неко навео да дâ такав исказ, односно да ове чињенице измисли.

Првостепени суд је правилно одбио да прихвати измењени исказ окривљеног ББ, који је на главном претресу навео да је од другог лица купио опојну дрогу кокаин и донео је у кућу окривљеног АА како би је поделили, да је АА пробао дрогу и вратио је јер му није одговарала, након чега је заустављен од стране полиције, која је код њега пронашла опојну дрогу. У вези са тим првостепени суд је дао логичне и уверљиве разлоге, налазећи при томе да је измењени исказ оповргнут изведеним доказима, пре свега вештачењем биолошких трагова, те да је неуверљив, неискрен и срачунат да помогне окривљеном АА у избегавању кривице, које разлоге у свему прихвата и овај суд.

Апелациони суд је ценио и остале наводе из жалбе браниоца окривљеног АА који се односе на повреде одредаба кривичног поступка и утврђено чињенично стање, па

налази да су исти неосновани и без битног утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљеног АА стекла сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, па се неосновано жалбом браниоца окривљеног побија првостепена пресуда због повреде кривичног закона.

Испитујући одлуку о кривичној санкцији, која се побија жалбама јавног тужиоца и браниоца окривљеног, Апелациони суд налази да је првостепени суд, применом одредбе члана 54. став 1. КЗ, правилно на страни окривљеног као олакшавајуће околности ценио његове личне и породичне прилике, млађу старосну доб, чињеница да је породичан човек и отац двоје малолетне деце, као и друге околности извршења кривичног дела, па га је осудио на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунао време проведено у притвору од 08.07.2022. године до 19.09.2022. године.

По налажењу Апелационог суда у жалби јавног тужиоца основано се истиче да првостепени суд није оценио као отежавајућу околност чињеницу да је окривљени два пута раније осуђиван за друга кривична дела, за кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а КЗ и за кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ. Ипак, по оцени Апелационог суда, изречена казна затвора је примерена тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, те је као таква нужна и довољна за остварење сврхе кажњавања прописане чланом 42. КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4. став 2. КЗ.

Из изнетих разлога, Апелациони суд је на основу одредбе члана 457. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар,
Весна Митревска,с.р.

Председник већа-судија,
Радоман Спарић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић